

Amerika ve Avrupa, Şam Beldesi Üzerinde Birbirleri İle Kapışıyorlar! O Halde Ey Müslümanlar Bunlara Karşı Teyakkuzda Olun!

Geçen yılın başlarında Hariri'nin öldürülmesinden beri Suriye ve Lübnan, Birleşmiş Milletlerin, buna bağlı araştırma komitelerinin, arkası kesilmeyen devletler arası kararların, Amerika ve Avrupa casuslarının, ABD ve Fransa elçilerinin ve başkanlarının peş peşe gidip geldikleri bir bölge haline geldi. Hatta perde arkasından çalışan İngiltere bile, aleni bir şekilde hareket etmeye başladı. Zira uzun bir kaybolmadan sonra 04.01.2006 tarihli Perşembe günü İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw Lübnan'ı ziyaret etti. Neredeyse diğerlerinin benzerini aşan tehditlerde, uyarılarda ve müdahalelerde bulundu. Dahası gizlice, hatta bu devletlerin temsilcileri arasında aleni olarak çalışan (İsrail!) casuslarının çalışmaları da için cabasıdır.

Bu siyasi heyetler, mevcut duruma ilişkin ayrıntılara hatta ayrıntıların ayrıntılarına müdahale ediyorlar. Dolayısıyla araştırma komitesine tam bir itaat göstermeleri için Suriye ve Lübnan'a uyarıda bulunuyorlar ve onları tehdit ediyorlar. Bakanlıkların görevlerini araştırıyorlar, bakanlar ve parlamento üyeleri ile toplantı yapıyorlar ve ülkeyi enine boyuna dolaşıyorlar. Hatta elçiliklerin ikamet yerlerini, sınırların planlarını, genel siyasi tartışmaları araştırıyorlar. Dahası bakanlıkların hizmetleri, bunlardan bağımsız olarak hareket edemiyor. Bu siyasi heyetlerin isimleri farklı olmasına rağmen, yetkililerle, güç ve otorite sahipleriyle ziyafet değil iş toplantıları düzenleyip, bir araya geliyorlar. Tıpkı geçen asrın başlarında Arap ve Türk hainlerin yardımıyla sömürgeci kafirlerin Hilafet'i kaldırmayı başarmalarından sonra Müslümanların ülkelerinin tahtına oturttukları (yüce!) komisyon üyelerinin zamanında olduğu gibi...

Daha sonra yoğun bir şekilde olaylar birbirini takip etti. Zira 08.01.2006'da Suudi Dışişleri Bakanı, Dimaşk'ı ziyaret etti. Suriye yönetimi başkanı, bu ziyaretinin akabinde Cidde'ye sonra da Chirac buluşmasından 04.01.2006'da dönen Mısır yönetimi başkanı ile bir araya gelmek üzere Şarm El-Şeyh'e uçtu. Ve bugün de Lübnan Başbakanı, Amerika'yı temsil eden Mısır yönetimi başkanı ile Amerika'nın görüşünü incelemek ve Fransa ziyaretinden dolayı da Fransa'nın görüşünü dinlemek üzere Şarm El-Şeyh'e gidecek. Aynı şekilde Saad El-Hariri de Chirac ile meseleyi araştırmak üzere bugün 12.01.2006'da Fransa'ya gitti. Açıklamalar, Washington, Paris ve Londra'daki yetkililerin aleni ve aleni olmayan hareketliliği; işte tüm bunlar, Amerika ve Avrupa'nın Lübnan maslahatı üzerindeki ve (hakikati!) açığa çıkarmadaki (hırslarını) göstermektedir!

Şüphesiz olayları takip eden bir kimse, bir tarafta Amerika ve ajanlarının olduğu diğer tarafta ise (Fransa ve İngiltere'nin başını çektiği) Avrupa ve ajanlarının olduğu Lübnan ve Suriye üzerinde dönen bu çatışmanın hakikatini görmekte zorlanmaz. Tüm bunlar, Hariri suikastındaki gerçeği açığa çıkarma örtüsü altında yapılmaktadır. Gerçeğin ortaya çıkarılması ise, her iki tarafın önem verdiklerinden çok uzaktadır. Olaydaki şahitlerin rolleri ise harfler üzerine noktalar koymaktır, konuyu daha manalı hale getirmektedir. Nitekim birinci tarafın getirdikleri şahitlerin kefesi ağır geldiği zaman diğer taraf her türlü üsluplarla tüm gücünü harcamaktadır. Dolayısıyla birinci tarafın şahitlerinin sahtekarlığı ortaya çıkmaktadır. Böylece Sıddık ve Hüsam'ın gerçeği ortaya çıkmıştır. Birinci taraf topu tekrar alarak, suçu öncekilerden daha kabarık olan şahitler getirir, Suriye Başkanının eski vekili Abdulhalim Haddam gibi. Tâ ki şahitlik eden (mallar!) çatışan iki taraf için karlı bir ticaret haline gelene kadar bu ve buna benzerleri devam eder. Tüm bunlarla beraber, Amerika ve Avrupa arasında dönen Suriye ve Lübnan üzerindeki çatışma, bazen birinin diğerine bazen de diğerinin öbürüne hamle yapması ile tırmanır. Tâ ki çatışanlar kurbanlarını kesinceye kadar. Hakikat ısınan ve soğuyan değişken bir yapıda ama olduğu gibi kalır. Ve bu esnada başı yakılacak kurbanlık koçu seçerler ve suikast eylemini ona yüklerler. Şayet bunda zorlanırlarsa, meçhul bir kimseye yüklerler ve sağlam yöntemlerine mürâcaat ederler. Araştırma ve kaza komitesi de örtüden örtüye koşar.

Ey Müslümanlar!

Amerika ve Avrupa şayet kendileri vasıtası ile çatışacakları yerli ajanlar bulamasaydılar, etlerimizi yeme üzerinde birbirleri ile çatışmaya güç yetirebilirler miydi? Şayet enselerimize musallat olan bu uşak yöneticiler olmasaydı buna güç yetirebilirler miydi? Şayet ülkeleri ve insanları yakmak için sömürgeci kafirlere yol hazırlayan (siyasetçi!) ortakları olmasaydı buna imkan bulabilirler miydi? Bu devletlerin başkenti olan Washington, Paris ve Londra'yı, bu siyasi kişiler için her olayda gidilecek yer kılan veya orada burada çılglık atarak sonra da sırtlarını bu başkentlere dayamalarına neden olan şey nedir?!

Şu bir gerçektir ki; Amerika, Hariri suikastına kadar Avrupa'nın rekabeti olmadan Tâif anlaşmasından bu yana Suriye ve Lübnan'a ulaşmaya ve yerleşmeye çalışmaktaydı. Avrupa, suikast olayı ve özellikle de Amerika'nın son Irak ve Afganistan batağına saplanmasından sonra Amerika ile rekabet etmek için altın bir fırsat buldu. Nitekim Fransa tarafından alenen yükselen bir hamle geldi, İngiltere tarafından ise perde arkasından suikasta ve başta Suriye olmak üzere Amerikan ajanlarının tamamına yönelik aydınlatma geldi. Bu

olaylar üzerine Suriye ordusu, zelil bir şekilde Lübnan'dan çıkartıldı. Ve Suriye'nin Lübnan'daki cürümleri ve aynı şekilde Suriyelilerin orada bulunduğu esnadaki fesat ve ifsat olayları deşifre edildi. Sanki bu cürümler ve fesatlar gizliydi de şimdi açığa çıkarıldı! Suriye'nin Lübnan'a girmesinin Amerikan kararı ile olduğu bilinmesi gereken bir gerçektir. Topluca bu karara boyun eğdiler ve buna karşı kabirlerin sessizliği gibi sustular. Bu mefsedetlerin tamamının somut ve gözle görülebilir olduğu da aynı şekilde bilinmelidir. Şu anda Suriye'ye karşı saldırılara öncülük eden siyasilerin bir çoğu bu mefsedetlerin uygulanması için yerel araçlardı. Ancak şu an bunlar deşifre edildi. Çünkü bu da, çatışmanın araçlarından bir tanesiydi.

Çatışma kızışmaya başlamıştır. O kadar ki İngiltere'nin bölgede (eski tahtına!) dönmeye çalıştığına delalet eden Straw'un Beyrut'taki açıklamasında görüldüğü gibi İngiltere çatışmayı kızıştırmak için çizgi üzerine inmiştir. Aynı şekilde Chirac araştırma komitesine yardım etme ve (hakikati!) ortaya çıkarma bahanesi ile iki ülkeye de müdahalesini gece ve gündüz ilan etmektedir. Ona göre hakikat ise Fransa nüfuzunun yeniden Suriye ve Lübnan'a dönmesi ve iki ülkede de devlet yapısının başından temellerine ve etrafına kadar yeniden şekillenmesidir. Amerika ise Suriye ve Lübnan'daki nizamın kucağında büyümesinden sonra elinden kaçmasını istememektedir. Aynı şekilde tüm bunlar da (hakikati!) ortaya çıkarma bahanesi ile yapılmaktadır. Amerika'ya göre hakikat ise Suriye ve Lübnan'daki nüfuzunun devam etmesidir. Dolayısıyla hem her iki yönetim de yıkılmasın hem de iki sistemde yapılacak güzelleştirme ve değiştirme operasyonları kötü imajları silinsin böylece ile kendi hegemonyası ve nüfuzu altında kalmaya devam etsinler.

Mısır yönetimi başkanı, Amerika'nın emri ile havada, denizde, karada gezip duruyor. Şiarlarını uygulama koşulu ile onun vekili olmak üzere Amerika'nın yapmasını istediği şeyleri yerine getiriyor. Şam beldeleri üzerinde dönen tüm bu ateşli çatışmalara rağmen belde halkı hareket etmeksizin olanları seyrediyor. Sanki çatışma, etlerinin yenmesi, kanlarının sömürülmesi ve servetlerinin yağmalaması üzerinde olmuyormuş gibi! Bilakis bundan daha tehlikeli olan, birbirleri ile çatışan bu devletler, Şam beldeleri üzerinde nüfuz ve hegemonya elde etmek için aralarında çıkan çatışmanın yayılımını, bölge halkının yapıları arasındaki bir çatışmaya döndürmeyi başardılar. Sadece gruplar arasında değil bilakis Müslümanların kendi içlerine kadar yaydılar. Böylece Sünni bir Müslüman Şii bir Müslüman'ı suçlayarak ve Şii bir Müslüman Sünni bir Müslüman'ın düşmanı haline gelerek her ikisi de Allah [Subhânehu ve Te'alâ]

"Mü'minler ancak

kardeşler." [Hucurat 10] ayetini ve Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]

"Müslüman Müslüman'ın

kardeşidir." hadisini unuttular. Her iki taraf da Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın kendilerini isimlendirmiş olduğu isimlerini unuttular

"O (Allah) sizleri Müslümanlar olarak isimlendirdi."[Hac 78] Dolayısıyla

İslam'dan ve Müslümanlık'tan uzak olan çatışmalara yöneldiler.

Ey Müslümanlar!

Ey Lübnan ve Suriye Halkı!

Muhakkak ki **Hizb-ut Tahrir** sizleri sömürgeci kafirlerin tuzağına ve oyununa düşmeye karşı uyarmaktadır. Zira onlar sizlerin kendilerine karşı tek bir saf olmaktan uzaklaştırmak ve saflarınızın arasına çatışma sokmak istiyorlar. O halde onlara bu imkanı vermeyin ve onları kendinize düşman kabul edin.

"Onlar sizin düşmanınızdır. O halde onlardan sakının." [Münafikun 4]

Çünkü Amerika, Fransa ve İngiltere arasında bir fark yoktur. Zira onların tamamı İslam'a, Müslümanlara ve beldelerine karşı tuzak hazırlamaktadırlar. Öyle ise şu sömürgeci kafirlere karşı teyakkuzda olunuz. Onları dost edinen ve onlarla yardımlaşanlar iyi bilsinler ki, dünyada zillet ve ahirette ise azaptan başka bir şey elde edemeyeceklerdir. Zira bu devletler bu kişilerden istediklerini aldıktan sonra onları kaldırıp atacaklar ve böylece onlar bu dünyada ve ahirette hüsrana uğrayacaklardır. İşte bu apaçık olan bir hüsrandır.

Ey Müslümanlar!

Ey Şam Beldelerinin Halkı!

Muhakkak ki Şam beldeleri İslam'ın kalesidir. Haçlıların ve Tatarların saldırıları, Şam beldelerinin kapılarında kırılıp parçalanmıştır. Ve yine bu devletlerarası çatışmanın saldırılarını ve araçlarını, kendisinden hiçbir şey kaybetmeden, kırıp param parça etmeye de yeterlidir. Yalnız Şam, sömürgeci kafirlerin veya ajanların nüfuzundan arınarak temiz bir şekilde yeniden Hilafet Dar'ının merkezine döndüğü zaman.

"Şüphesiz bunda, akıl sahibi ve şahit olup dinleyen herkes

için bir delil vardır." [Kaf 37]

H. 12 Zi El-Hicce 1426

M. 12 Ocak 2006

Hizb-ut Tahrir

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org